

Uusiutuvan energian direktiivi (RED3)

Tästä on kyse

Uusiutuvan energian direktiivissä asetetaan EU:n tasolla uusiutuvalla energialle tavoitteet, joihin EU ja EU:n jäsenmaiden tulee päästä vuoteen 2030 mennessä. Lisäksi direktiivissä määritellään kestäville uusiutuville energian lähteille ja polttoaineille kriteereitä, sekä säädetään alkuperätakuista. Uusiutuvan energian määritelmät ovat keskeisiä kemianteollisuuden yrityksille nykyisien ja etenkin uusien polttoainelaatujen ja energianlähteiden hyväksyttävyyden kannalta. Todennäköinen seuraava päivitys tulee koskemaan 2040 tavoitteiden asettamista.

Kemianteollisuuden tavoite

Kemianteollisuuden mielestä uusiutuvan energian tavoitteiden asettamisella tulee edistää eikä hidastaa teollisuuden hiilineutraalisuuskehitystä.

Uusiutuvan energian direktiivin tulee tunnistaa uudet energialähteet ja tuotantotavat mahdollisimman laajasti uusiutuvaksi, kuten esimerkiksi uudet synteettiset polttoaineet ja vetyteknologiat. Oleellista on suosia mahdollisimman laajasti kaikkia uusiutuvia ja ns vähähiilisiä investointia, eikä epähuomiossa vaikeuttaa investointeja suosimalla liian rajoitetusti eri teknologioita.

Investointitukien tarve tulee olemaan valtava. Nykyisien tukimekanismien rinnalle tulisi harkita uusia kuten esimerkiksi Carbon Contracts for Difference mekanismia (CCfD). On kuitenkin tärkeää säilyttää EU:n sisällä kaikille jäsenmaille pääsy tukiin ja välttää jäsenmaiden välisiä tukikilpailuja.

Vihreän vedyn / RFNBO:n tuotannon liian tiukat ajalliset tai maantieteelliset rajaukset eivät edistä vetytaloutta. Vedyn tuotannon sähkön käyttö ja vihreän sähkön tuotanto voitaisiin täsmäyttää vuositasolla esimerkiksi alkuperätakuiden avulla, kuten tehdään kaikissa muissakin tapauksissa. Minimissään tulisi vakinaistaa nykyinen väliaikainen kuukausitason ajallinen täsmäytys. Teollisuuden prosesseissa syntyy usein ylimääräistä lämpöä ja käyttökelpoisia sivutuotteita kuten vetyä. Tämän kaltaisten lähteiden hyödyntäminen tulee olla hyväksyttävää ja uusiutuvaksi rinnastettavaa.

Liian tiukkaa teknologista ohjausta ei tarvita. Joissain tilanteissa on kuitenkin perusteltua kohdistaa lainsäädännöllistä ohjausta tiettyjen uusien teknologioiden tai ilmastoystävällisten tuotteiden edistämiseksi. Esimerkiksi advanced biofuels -kategorian kaksoislaskenta on perusteltua, jotta kehittyneimpiä polttoaineita saadaan laajempaan käyttöön. Muuten kertoimista tulisi luopua ja pyrkiä todellisiin päästövähennyksiin laskennallisten sijasta.

Kemianteollisuudelle on tärkeää, että direktiivin asettamat kestävyys säännöt uusiutuville polttoaineille säilytetään muuttamattomina nykyisten ja suunnitteilla olevien investointien toimintakyvyn säilyttämiseksi. Pitkäjänteinen ja ennakoiva politiikka on oleellinen lähtökohta laajemminkin teollisille investoinneille.

Isossa kuvassa komission tulisi seuraavaksi keskittyä vuoden 2040 tavoitteiden asettamiseen ja nykyisten valuvikojen korjaamiseen vuoden 2030 sääntöjen avaamisen sijaan.

Tilanne ja aikataulu

Uusiutuvan energian direktiivi astui voimaan 2023 ja vastaavasti jäsenmaiden toimeenpano alkoi samana vuonna. Direktiivi tullaan todennäköisesti päivittämään vuoden 2040 tavoitteiden ja sääntöjen osalta kesän 2024 eurovaalien jälkeen osana komission työohjelmaa.

Vaikutamme Suomen kantaan, Eu parlamenttiin ja komissioon, Ceficin kantaan. Seuraamme muiden maiden kantoja.

Lisätiedot ja materiaalit

Uusiutuvan energian direktiivi [komission sivuilla](#).

Uusiutuvan energian direktiivi [konsolidoitu versio](#).

Uusiutuvan energian direktiivi [TEM:n sivuilla](#).